

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327, str. 1)

Sentencja

- 1) Nie podając do wiadomości Komisji Wspólnot Europejskich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wdrażających dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, z wyjątkiem przepisów dotyczących art. 3 tej dyrektywy Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 24 tej dyrektywy.
- 2) Nie wydając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do art. 2, 7 ust. 2 i art. 14 dyrektywy 2000/60, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 24 tej dyrektywy.
- 3) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja i Wielkie Księstwo Luksemburga pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 80 z 2.4.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 grudnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Darmstadt — Niemcy) — Mohamed Gattoussi przeciwko Stadt Rüsselsheim

(Sprawa C-97/05) (¹)

(Układ eurośródziemnomorski — Pracownik tunezyjski posiadający pozwolenie na pobyt i prowadzenie działalności zawodowej w państwie członkowskim — Zasada niedyskryminacji w zakresie warunków pracy, wynagrodzenia oraz zwolnienia z pracy — Skrócenie okresu ważności pozwolenia na pobyt)

(2006/C 331/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Darmstadt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mohamed Gattoussi

Strona pozwana: Stadt Rüsselsheim

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Darmstadt — Wykładnia art. 64 Układu Euro-Śródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Tunezji z drugiej strony (Dz.U. 1998 L 97, str. 2) — Pracownik będący obywatelem Tunezji zatrudniony w państwie członkowskim — Równość traktowania w zakresie warunków pracy i wynagrodzenia — Ograniczenie czasu trwania prawa pobytu powodujące rozwiązanie stosunku pracy

Sentencja

Wykładni art. 64 ust. 1 układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego Stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony a Republiką Tunezyjską z drugiej strony, sporządzonego w Brukseli w dniu 17 lipca 1995 r. i zatwierdzonego w imieniu Wspólnoty Europejskiej oraz Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali decyzją Rady i Komisji 98/238/WE, EWWiS z dnia 26 stycznia 1998 r. należy dokonywać w ten sposób, że może on wywoływać skutki w zakresie prawa pobytu obywatela tunezyjskiego na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli państwo to prawidłowo zezwoliło temu obywatelowi na prowadzenie działalności zawodowej przez okres przekraczający okres ważności pozwolenia na pobyt.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.4.2005.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 grudnia 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-161/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 — System kontroli w sektorze rybołówstwa — Informacje dotyczące gatunków i ilości poławianych ryb — Brak powiadomienia)

(2006/C 331/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: C. Cattabriga, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. M. Braguglia, pełnomocnik, G. Aiello i D. Del Gaizo, adwokaci)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 15 ust. 4 i art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 261, str. 1) — Nieprzekazanie informacji dotyczących gatunków i ilości poławianych ryb

Sentencja

- 1) Nie przekazując danych przewidzianych w art. 15 ust. 4 i art. 18 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa za lata 1999-2000, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych przepisów.
- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 132 z 28.5.2005.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 grudnia 2006 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)] — Denkavit Internationaal BV, Denkavit France SARL przeciwko Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Sprawa C-170/05) (¹)

(Swoboda przedsiębiorczości — Podatek dochodowy od osób prawnych — Wypłata dywidend — Zwolnienie dywidend wypłaconych spółkom będącym rezydentami — Pobór podatku u źródła od dywidend wypłaconych spółkom będącym nierezydentami — Konwencja podatkowa o unikaniu podwójnego opodatkowania — Możliwość zaliczenia pobranej kwoty na poczet podatku należnego w innym państwie członkowskim)

(2006/C 331/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Denkavit Internationaal BV, Denkavit France SARL

Strona pozwana: Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Francja) — Wykładnia art. 43 WE — Pobór podatku u źródła od dywidend wypłaconych spółce dominującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, ale zwol-

nienie dywidend wypłaconych spółce dominującej mającej siedzibę na terytorium kraju — Konwencja podatkowa przewidyująca możliwość zaliczenia podatku na poczet kwoty należnej w innym państwie członkowskim

Sentencja

- 1) Artykuły 43 WE i 48 WE sprzeciwiają się przepisom krajowym, które nakładając ciężar opodatkowania dywidend na spółkę dominującą będącą nierezydentem i niemal całkowicie zwalniając z niego spółki dominujące będące rezydentami, stanowią dyskryminujące ograniczenie swobody przedsiębiorczości.
- 2) Artykuły 43 WE i 48 WE sprzeciwiają się przepisom krajowym, które jedynie dla spółek dominujących będących nierezydentami przewidują opodatkowanie w drodze poboru podatku u źródła od dywidend wypłaconych przez spółki zależne będące rezydentami nawet, jeżeli konwencja podatkowa pomiędzy zainteresowanym państwem członkowskim a innym państwem członkowskim, uprawniającą do tego poboru podatku u źródła, przewiduje możliwość zaliczenia na poczet podatku należnego w tym innym państwie obciążenia nałożonego na podstawie tych przepisów krajowych, podczas gdy spółka dominująca nie ma możliwości dokonania zaliczenia przewidzianego przez tę konwencję w tym innym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.6.2005.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 14 grudnia 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio przeciwko Compañía Española de Petróleos SA

(Sprawa C-217/05) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Porozumienia między przedsiębiorstwami — Artykuł 85 traktatu EWG (po zmianach art. 85 traktatu WE, obecnie art. 81 ust. 1 WE) — Artykuły 10-13 rozporządzenia (EWG) nr 1984/83 — Umowy w sprawie wyłącznego zakupu paliw między prowadzącymi stacje paliw i przedsiębiorstwami paliwowymi zwane „umowami opartymi na prowizji za sprzedaż wraz z gwarancją” i „umowami agencyjnymi”)

(2006/C 331/15)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Confederación Española de Empresarios de Estaciones de Servicio

Strona pozwana: Compañía Española de Petróleos SA